

hjemme ved den militære Højskole. Ellers ved jeg virkelig ikke, hvad Mening der var i at sende disse Officerer ud. Jeg kan ikke tænke mig nogen anden fornuftig Mening dermed, end at det skulde være til Gavn for vor Hær. Derfor er det, jeg har villet være med til at udvide Undervisningen ved Officerskolen med nogle Timer baade for de enkelte Kursus, og for de enkelte Fags Vedkommende, og ærede Medlemmer vil let forstaa, at for 700 Kr. kan man med de Lærerlønninger, der nu gælder, ikke faa nogen til at give mange Timer om Aaret. Derfor stiger ogsaa Beløbet til Undervisningen i de følgende Aar. Hele Merudgiften til Lærerhonorarer er jo 21 928 Kr., og det er selvfølgelig kun til Lærere, til Timelærere hovedsagelig, at disse Penge i alt væsentligt skal anvendes.

Det andet Forslag, der ikke har været Enighed om, er Ændringsforslag Nr. 1360, som angaar en Bevilling paa 50 000 Kr. til Automobiles i Hæren i Stedet for 6 Automobiles, der skal udrangeres; og man kan maaske vente, at der kan indvindes en Betaling af ca. 19 000 Kr. for disse udrangerede Automobiles. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Rode saaledes, at han egentlig for mit personlige Vedkommende ønskede mig en god Bil. Han sagde — for Resten i Overensstemmelse med, hvad der er meddelt Tinget af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen —, at jeg havde til min Raadighed en Landauer, men det ærede Medlem Hr. Rode var paa det rene med, at den var gammel. Da Forsvarsminister P. Munch traadte til, havde han arvet den fra mig, og i tidligere Tid havde jeg arvet den fra den radikale Minister Hr. Krabbe. Den er altsaa gaaet i Arv flere Gange. Det ærede Medlem Hr. Rode var paa det rene med, at der ikke var videre Stads ved den, og at den sikkert ikke var til stor Nytte for Ministeren. Det skal jeg ærligt indrømme. Men, siger det ærede Medlem Hr. Rode saa, nu har jeg til Gengæld for den Vogn, som Minister P. Munch arvede efter mig, fra ham arvet en Bil. Det er ganske rigtigt; men der er den sørgelige Egenskab ved den Bil, at den er saa forkørt, at jeg er paa det rene med, at hvis jeg kører ud i den en Times tid, er jeg tidt udsat for at maatte gaa hjem, for saa gør den Strejke. Den har nemlig den Tilbøjelighed, at den gerne vil gøre Strejke, og det er da ikke muligt for min Chauffør at faa den repareret, saa han kan komme til at køre igen. Dette er hændt adskillige Gange for mig, og det

er jo ikke fornøjeligt at have et saadant Stykke Arvegods.

Men det er ikke alene dette Automobil, jeg har arvet. Hele den Stab af Biler, jeg har arvet, i alt henved 30, stammer, naar jeg undtager 4, som var anskaffede tidligere, fra min Forgængers Tid. Det er ikke mig, der har stablet denne Automobilpark paa Benene, det er min Forgænger, der har sørget for, at Hæren har faaet disse mange Automobiles. Nogle blev føreret ham, men de var brugte; Giveren har ikke været saa rundhaandet, som man kunde ønske sig, han har leveret nogle brugte Automobiles. Der er dog ogsaa adskillige, der er købte, baade Lastautomobiles og Personautomobiles; men de fleste af disse Automobiles er blevet stærkt medtaget under Krigen. Nu sagde rigtig nok det ærede Medlem Hr. Rode, at det var en Sag for sig, for det var under Krigen, Hr. Minister P. Munch havde anskaffet disse Automobiles. Nej, det er endogsaa efter Krigen. Krigen standsede i 1918, men i 1918 er der anskaffet, saa vidt jeg kan se, 4 Automobiles, og ikke nok dermed, men i 1920 har den forrige Krigsminister anskaffet 7 Automobiles. Jeg maa jo tro, at min Forgænger virkelig har ønsket og har anset det for praktisk og nyttigt at anskaffe saa mange Automobiles til Hærens Brug.

Det er dette Arvegods, jeg nu staar med; men der er meget af det, der er saa ubrugeligt, at det ikke kan betale sig at lade det reparere. Det Automobil, der skulde staa til Forsvarsministerens Raadighed, maa stadig til Teknisk Korps for at repareres, men det varer kun en kort Tid, saa er det ikke til at bruge igen. Derfor beder jeg de Herrer tage lidt mere lempeligt paa den Ting; for det er ikke mig, der har anskaffet denne Automobilpark, jeg ønsker kun at bevare den, saa længe det er nødvendigt. Og jeg anser det for i høj Grad praktisk at have Automobiles fremfor at skulle leje Køretøjer til Kørsler, som der jo er mange af paa de Tider, da Lejrene er belagte med Soldater — nu kommer der en hel Del ind igen i Foraaret. Der er mange Varer, der skal transporteres til disse Lejre, og det bliver selvfølgelig meget dyrt at leje Køretøjer dertil. Saa er der Automobiles til Lægerne. Der har været Tilfælde, hvor der har været Spansk Syge i Lejrene, og flere Soldater har maattet transporteres ind til Sygehuset. Jeg ser, at man har prøvet paa at lade dem transportere ind ved